

918.
la je-
Lorko-
ta oko
je gla-
osebne
iju li ?
rećemo

omesar
je po-
da se
te da
m. na
ože na
Josipa
ena od
Angje-
cviljetu

eltung"
ču na-
akodjer
istriska
tralama
bez si-

ženskog
i poli-
a izdaje
a broja:
ne. Ma-
Narodna
smjeru
Pasarić:
Meško:
godina u
eni dani.
čin: Ve-
olu. Dr.
rac: Ne-
Socijalna
narodnog
Zagrebu;
Jubljanj;
okućstva
ke orga-
avremene
— Go-
K 20--
na ured-
grev 1-b.

se
kolima.
Matika u
Busoler 22.

rica
traži 15-
sa 2 gra-
Uplati na
sta.

poku-
rballita,
j ulici,
o prispjelo
tvo.

uite
m Listu"

štvo'

mogući
govoru,
i visini.
podne.

“Modern
mogu se do-
ulica Franja

HRVATSKI LIST

Izlazi svaki dan u 5 sati ujutru.

HRVATSKI LIST je
u nakladnoj tiskari J. C.
KRMPOVIĆ u Puli tgm.
Custoza 1. Uredništvo:
Sišanska ulica br. 24.
Odgovorni urednik JOŠIĆ
HAIN u Puli. — Ručno
pisani se ne vraćaju. Ček
rac. adresat. Ned. 26.7.93.

Broj 1082.

U Puli, utorak 16. srpnja 1918.

Godina IV.

BATNI IZVJEŠTAJI:

Austro-ugarski.

Beč, 16. (D. u.) Službeno se javlja: Na bregovitim frontama traje obostrana živahnna artillerijska djelatnost. — Poglavllica generalnog stožera.

Njemački.

Berlin, 15. (D. u.) Iz velikog se glavnog stana službeno javlja: Zapadno bojište: Vojna skupina prijestolonasljednika Rupprechta: Jugozapadno od Yperna navali jučer u jutro neprijatelj iako vatrene priprave i prodre u neznačajno širini u naše borbeno područje. S obe strane Lyse kroz dan artilerijsku djelatnost. Pod večer oživi takodjer na ostaloj fronti. — Vojna skupina njemačkog prijestolonasljednika: Između Alsne i Marne osta borbeni djelatnosti živahnih. Ističeno od St. Pierre-Aigle i u dolini Saviers mjestimični bojevi pješadije. — Poručnik Löwenhardt izvještio svoju 35. zračnu pobjedu. — Ludendorff.

Rot.

Francuski izvještaj od 13. srpnja na večer: U jutro proveli sino mjesno poduzeće sjeverno i južno od Longponta, pomaknuli smo naše položaje unaprijed prema istoku te smo unatoč otporu neprijatelja prekoracili Savyres i uvisinu dvorca Baritat. Od prilike 30 zarobljenika palo je u naše ruke. Broj zarobljenika, učinjenih od nas jučer u predjelu Montdidiera, prekoracuje 1300. Osim toga smo zaplijenili više od 80 strojnih pušaka.

Francuski izvještaj od 14. srpnja popodne: Sjeverno od Montdidiera mjesna topnička djelatnost. Francuska izvidnička odjeljenja izvela su u Champsagnel više napada, kod kojih su dopremila zaplijenjena.

Francuski izvještaj od 14. srpnja na večer: Dan je bio označen povremenom topničkom paljivo, posebito u predjelu Corcya. Nije doslo do nijednog sukoba.

Engleski izvještaj od 14. srpnja ujutro: Istočno od Locrea, blizu su suzbiljeni neprijateljski napadaji. Neprijateljsko topništvo djeluje sjeverozapadno od Alberta, zapadno od brda Kemmel i Južno i jugo-zapadno od Yperna. Naše je topništvo djelovalo na mnogim točkama.

Izvještaj istočne armije od 12. srpnja: Okršaji ophodnja na Strumi, gdje su grčke čete raspršile bugarsko odjeljenje, i u luku Cerne. Obostrana topnička djelatnost na Dojranskom jezeru, istočno od Vardara i u predjelu jezera. Tečajom zračnog boja oborili su engleski ljetaci neprijateljski aeroplani kod Dojранa. — U Albaniji povukao se neprijatelj na svoju pripravljenu liniju, koja je označena stupom na brežuljku Selheni (500) i stjecanjem Tomolice sa Devoljem. Broj zarobljenika iznosi 470. Potvrđuje se, da je neprijatelj za svog uzimaka pretrpio teške gubitke.

Izvještaj istočne armije od 13. srpnja: Zapadno od Dojranu izvele su francuske čete uspješan napadaj na bugarske linije. U Albaniji potjerale su francuske čete neprijatelja sa brda 500 i iz sela Narta, kod uljeva Tomorice u Devoli. Na desnom brijevu potonje rijeke zaposjeli smo Gransi. Ljetaci saveznika izveli su mnogo ljetova te bacili mnogo bomba na neprijateljsko zaledje.

Pred novom ofenzivom na talijanskoj fronti. „Secolo“ piše: „Moramo biti spremni, da će neprijatelj pokušati ofenzivu na kojemu drugome mjestu fronte. Bilo bi moguće, da bi se Boroevićeve čete, ako bi mogle izbjegići boju na Piavi, pridružile generalu Conradu, koji ih tako dobio veliku potporu. Za sada se mora ustanoviti, da se neprijatelj ograničio samo na defenzivu, dok su naše čete oduševljene ofenzivnim duhom. Austrijski stampa takodjer ističe potrebu, da se nastave vojniči.“ — „Temps“ piše, da Austrijanci u svojoj zadnjoj ofenzivi nijesu izgubi sve sile, pa da bi se Talijani mogli ljuto prevariti, ako misle, da su središnje vlasti sada uklonile talijansku frontu iz svojih računa.

* Njemačka i mir. Na mjerodavnom mjestu izjavili su berlinskom dopisniku „Az Esta“: „Njemačka vlada nije sada voljna da postavi mirovne ponude, jer joj se to čini suvišno i ne bi se postigao uspjeh. Njemačka ni u snu ne misli, da si pridrži Belgiju, no, ne može dozvoliti, da Belgija

ostane područje za nastup antantinih četa. Mir očekuju samo iz dogodjaja na bojištu. Grof Hertling svojedobno je izjavio u nekom razgovoru, da očekuje još ljetos mir i vojno vodstvo jest sporazumno s njim, jer čvrsto računa, da će se rat još ove godine odlučiti na raznim bojištima. S obzirom na posljednje govore državnika sporazuma zauzimlje vojno vodstvo stajalište, da se rat ima nastaviti, i da Njemačka ne postavi nove mirovne ponude, dok ne pokaže sporazum, da je sklon miru.“

* Sukob na moru. Iz Berna se javlja: „Temps“ saopćuje, da se je nedaleko Brindisi francuski torpedolovac „Faulx“ sukobio s torpedolovcem „Mangini“ te potonuše. Gubici se ne smiju saopćiti.

* Kerenški u Parizu. Dopisni ured donosi iz Pariza danom 15. srpnja: Agencija Havas javlja: Izvršeni odbor socijalno radikalnih stranaka primio je danas Kerenškog, koji je izjavio, da se prema njegovome mišljenju Rusija još uviček nalazi u ratnom stanju s Njemačkom. Kerenški je zahtjevao, da sve narodnosti antante doprinесu k pomoći Rusiji, pošiljanjem malog broja četa i osobito muničije. Mora se pozuriti, da se spasi zemlju iz teškog položaja; za tri mjeseca bit će možda već prekasno.

Iz blvšeg ruskog carstva:

Broj Čeho-Slovaka. — Navodni uspjeli Čeho-Slovaci. — Boljni revolucionari. — Preprake na kongresu sovjeta. — Poraži bijeli gardi i Čeho-Slovaci. — Buna u Rybinskom kotaru. — Izdajništvo vrhovnog zapovjednika ugovortske vojske.

Današnja je boljševička Rusija ograničena na guberniju u okolini Petrograda i Moskve. Čitava ostala je Rusija pobunjena ili u rukama vlasti sporazuma. U rukama sporazuma i bijelih garda nalazi se polovica murmanske željeznicu, željeznicu Arkangelsk Vologda. U rukama Čeho-Slovaka i kozaka područja istočno od Volge. U rukama današnjih i kubanskih kozaka jugoistočno rusko područje sjeverno i između Crnog i Kaspijskog mora. Kod Jaroslava, 250 kilometara sjeverno od Moskve, blje se bol. Između bijelih garda i crvene armije. Takav je današnji položaj u Rusiji bez obzira na protuslovne vesti, koje dolaze iz jednog i drugog tabora.

„Ostschweiz“ piše od 25. lipnja: Prema češko-slovačkim vestima, radi se u Rusiji o jednoj češko-slovačkoj vojsci od okruglo 150.000 ljudi. Sama Jezgra ovih četa, od prilike 45.000 ljudi, sastoji se iz Čeha, austro-ugarskih vojnika. Nakon pada Kerenškoga, vršio je češko-slovački zbor veliki upliv na mnoge ruske časnice i vojneke, protivnike maksimalističkog smjera. Tako je taj zbor u kratko vrijeme narasao od 45.000 na 150.000 ljudi. Ponajprije su oni namjeravali, da se u Rusiji i Ukrajini bore protiv boljševika i doista su neko vrijeme bili gospodari velikih dijelova Ukrajine. Istom kada su čete središnjih vlasti zaposjele Ukrajinu i neke dijelove ruskog carstva, povukli su se Čeho-Slovaci u krajeve Urala. Misleći, da je rat sa centralnim vlastima dovršen, zaključili su, da podiju kroz Sibir u Vladivostok, a odavde u Ameriku, odakle bi opet dalje pošli u Francusku. Češku legiju u Francuskoj stvorio je zloglasni dr. Beneš i emisar Stepanović. Godine 1917. mnogo se o toj legiji govorilo. Govorilo se o četi od 20.000 ljudi, koji da su bili sastavljeni dijelom iz Čeha, nastanjenih u antantinim zemljama, a dijelom i austrijskih vojnika češke narodnosti, koji su u Srbiji bili zarobljeni. Posve novoga je džidama utemeljenje čeških legija u Italiji, čiji je zapovjednik Stepanović, koji nosi uniformu francuskog pukovnika.

Kijevska radiopostaja primila je brzojav, u kojem poručuje glavni zapovjednik Čeho-Slovaka Dotrich, da je uspjeo Čeho-Slovacima, da se probiju preko Bahmač-Kursk-Veroneža do Penze i da zaposjedu željezničku liniju od Sisrana do Nikolajevska. Operacije Čeho-Slovaka mogu se smatrati dovršenima. Oni će još samo da izgrade svoje položaje, te će čuvati sisramski most, koji spaja uralsko područje sa Velikom Rusijom. Čeho-Slovaci i semenovski pokret organizirani su pomoću alijiraca. Pregovori Čeho-Slovaka sa antantom vođili su se u Kijevu, a sa Semenovim u Vologdi. Čeho-Slovaci, koji su brojili 80.000 momaka, izgubili su u bojevinama 10.000 ljudi. Oni sačinjavaju tri divizije, a zapovjedaju im isključivo ruski časnici. Čete imadu vlastitog povjerenika, generala Červinku. Na čelu svake divizije stoji francuski instruktur. U Charbinu staje japanska odještenja. Gubernija Orenburg nalazi se u rukama Dutovlevih četa. Od Charbina do Bajkala staje Semenović odjeli. Još nije postignut sporazum između antanta i Dutova. Bude li postignut sporazum, tad će čete, koje izašalje Japan i Kina, moći bez zaprijeke doći preko Sibiriye do Volge.

Iz Rostova na Donu se javlja: U kraju Véliko-knjažavska pretrpele su boljševici velike gubitke. Odjeli kozaka zaposjeli su Kuteinkov. Dobrovoljci su pomoću kozaka razbijili kod željezničke postaje Remontu, veće odjeli, te prekinuli po boljševike važnu željezničku vezu Caricin i Velika Kavkazija.

Iz Omska stigla je vijest, da je Čeho-Slovacima pošlo za rukom osigurati si pomoć transbajkalskih kozaka.

„Vorwärts“ prikazuje na ovaj način ruske socijalne revolucionarce: Stranka socijalističkih revolucionara razlikuje se u svom programu od socijalnih demokrata time, što zabacuje materijalističko pojmanje historije, kakovo imadu Marx i Enge, a prihvataju samo čisto ekonomsku nauku o višku vrijednosti. Ona ne poznaje, da je samo proletarijat nosilac socijalizma i tvrdi, već odavna, da rusko seća sa svojim prirođenim sposobnostima čini možda jače uporište socijalizmu. Crpeći svoje dokaze iz idealističke filozofije, propovijeda svezu seljaštva i proletarijata pod vodstvom trećega faktora — svijsne, visokim idealima prodahnute, znanjem i inicijativom bogate inteligenije. Pošto socijalistički revolucionari pripisuju Inteligeniji tako visoko značenje, traže oni, da se velikim osobnim djelima poštovost, za koje u revolucioni postoji tako povoljna politička atmosfera, probude u masi tinjanju revolucionarne sile. U tome su bili uvjeti teroristički, programatički i dosljedni. Jednako kao kod socijalnih demokrata tako se je i kod socijalnih revolucionara u pogledu taktilke proveden djeba u tri smjera, na levice, centrum i na desnicu. Dok se levice priključila boljševicima, dotle su druge struje prešle u oporbu, koja ih je približila socijalistima neboljševicima, koji se takodjer nađaze u oporbi. Socijalistički revolucionari levice, kako se sami zovu, bijaju za stupanj i u sovjetskoj vlasti. Oni su imali 7 pučkih povjerenika (ministra) od njih 18, te su u svim partijama politike bili složni sa boljševicima; tek je brest-litovski mir doveo do preokreta. Socijalistički revolucionari levice misle, da popuštanjem nješačkim zahtjevima ugrožava socijalizam — kako ga poimaju oni i boljševici — da kapitulacija pred nješačkim imperijalom znači bezuvjetno kapitulaciju pred domaćom buržoazijom. Kad su boljševici usprkos njihovog prosjeda potpisali mir, otcijsili su se od njih i prešli u opoziciju, a da se nisu priključili stanovištu ostalih socijalističkih stranaka. Nisu se oni htjeli boriti na strani imperialističke antante protiv Njemačke, nego su htjeli da do kraja nastave otpor revolucije protiv pritiska iz vana. Budući nisu imali drugog puta, prihvatali su se opet već prije prokušanog sredstva, u vjeri, da će atentat protiv poslanika Njemačke urođiti posljedice, za kojima oni čeznu. Savinkov, koji pripada desnici u stranci socijalističkih revolucionara, bio je prije na čelu terorističke borbe organizacije čitave stranke. Za vrijeme rata odao se dušom i tijelom antanti. Mijesec imena atentatora iz tabora levice i desnice socijalnih revolucionara čini sliku nejasnom i neda sa sigurnošću upoznati, iz kojih uzroka i motiva je došlo do umorstva grofa Mirbacha.

Beč, 12. srpnja. „Abend“ javlja iz Berlinu: Moskovski listovi javljaju, da je Čeho-Slovacima uspjelo pridobiti za sebe zabajkalske kozake. Vladu u Omsku bijaše javljeno, da će veliki broj Čeho-Slovaka otploviti dne 15. srpnja iz Amerike u Vladivostok.

Beč, 12. srpnja. „Achtuhrlblatt“ javlja prema Havasovom uredu iz Tokija: Zapovjednik češko-slovačkih brigada u Vladivostoku pozvao je ruske križarke, da se razoružaju.

Moskva, 13. (D. u.) P. b. a. Kongres je sovjeta prihvatio izvješće, u kojem bi ustanovljena potpuna pobeda vladine politike, te se izjavlja, da se križom, izazvanom urotom socijalnih revolucionara levice i umorstvom grofa Mirbacha vladina vlast pojačala, i da se iz te faze, koja je prije ili kasnije morala doći, još poboljšala. Dalje prihvati kongres predlog za ustrojenje novog režima, koji počiva na silu proletarijata i sovjeta.

Moskva, 13. (D. u.) Petrogradska brzjavna agentura javlja: Neko službeno saopćenje ratnog komesarstva saopćuje: Bijeli gardisti, koji ponovno zaposjedoše grad Jaroslavl, bijahu odatle protjerani i pobjegoše preko Volge. Jedan dio njih sklonio se u Rybinsk i nastoji da pobuni pučanstvo. Poduzete su mjere, da ih se brzo učini neškodljivima. Na fronti uzduž Volge iznesote sovjeteve čete veliku pobjedu, zaposjevši Sisram i Bugulum. Staropol

stoji pred padom. Bijeli gardiste i Čeho-Slovaci bježe u neredu prema Samari. U istočnom odsječku poveče se Čeho-Slovaci iz zauzeća Sahdrinska pred protufenzivom sovjetrovih četa. Vrhovni zapovjednik sovjetrovih četa na uralsko-sibirskoj fronti, Drezina, saopće: Čeho-Slovački odjeli pod zapovijedništvom ruskih časnika izvadaju strahote na osoblju zapadnosibirskih željezničkih postaja.

Moskva, 13. (D. u.) Petrogradska brzjavna agentura javlja: Vrhovni zapovjednik ruske vojske, izaslane na volžku frontu, Muravjev, počinio je izdajstvo prema ruskoj vlasti. No od vojske nije bio, osim malog broja pristaša poduprta. Baci se prema Simbirsku i izdade saopćenje, u kojem pozove na marš proti Moskvi, i navijesti rat Njemačkoj. Simbirske sovjete, koji mu ne pomože, bi poapšen. Drugi general Blagenravov, koji preuze vrhovno zapovijedništvo, posla vojnike, da Muravjeva uapse. Kad ih Muravjev opazi, počini samoubojstvo, oda-pevši si kuglu u glavu. Vojska nije za tog događaja ni trenutak izdala. Operacije se nastavile, kao da se ništa ne dogodi.

"Berliner Tageblatt" donosi od svog dopisnika iz Stockholm-a: "List Sozialdemokraten" javlja iz Petrograda, da "Novaja Žizn" i "Naš Vek" izvješćuju slijedeće potankosti o moskovskom kongresu sovjeta, koji se sastao dva dana prije umorstva grofa Mirbacha: "Kongres bi otvoren dne 4. srpnja u velikom kazalištu. Prisutno bilo je 678 komunista (boljševika), 278 socijalnih revolucionara, 30 maksimalista (nekoliko malena skupina boljševika) i 6 socijalno demokratskih inter-nacionalaca. U loži sjedili su zastupnici država sporazuma, između njih engleski generalni konzul Lockhart, u drugoj loži njemački legacijski savjetnik Rietzler. Opazilo se odmah, da su se socijalni revolucionarci držali daleko od boljševika i između sebe živahno raspravljali. Iza običnog pozdravnog govora uze riječ ukrajinski delegat Aleksandrov. Burnim odobravanjem pozdravljen reče: "Dolazim sa tajnog kongresa u Ukrajini, gdje vlada buržoazija, i Skoropadski uz pomoć Njemačaca, u zemlji željezne diktature radnika i seljaka, dok međutim vodja vladine vlasti vodi pregovore sa Skoropadskim i trpi pod sobom vodju njemačkih imperijalista, grofa Mirbacha". (Burno odobravanje socijalnih revolucionara.) Govornik opisuje na to raspoloženje u Ukrajini i zahtjeva, da se sruši jaram brestlitovskog mira. Iza govora slijedilo je nekoliko izjava odobravanja, no i protesta sa strane boljševika. Socijalni revolucionarci započele su prijeteći da geatikuliraju i viču: "Dolje s. Brestom! Dolje s Mirbacom!" Tek iza napinjanja uspjelo je uspostaviti red. Nova je upadica došla, kad su socijalni revolucionarci zahtjevali bezodvlačno ukinuće smrtne kazne. Boljševici su pobijali bezodvlačni pretres pitanja uključujući. Pri tom je došlo do burnih prizora. Socijalni su revolucionarci vikali: "Mirbachi, lakači, krvnici!" Na to je govorio Trockl. On je podsjetio na opasne simptome u Crvenoj gardi, od koje je jedan dio usprkos izričite zabranje započeo na ukrajinskoj fronti ofenzivom proti Njemačima. Zatim je osudio Čehoslovake i opisivao poznate mјere za potlačenje sibirskog pokreta. Vodja socijalnih revolucionara, Kamkov, povice prama njemu: "Kerenki!" Trockl odgovori: "Kerenki ispunjavate samo volju buržoazije. Socijalni revolucionarci vikaše: "Vi ispunjujete volju Mirbacha!" Poslije Trockog govorio je Kamkov: "Mi nemamo nipošto posla s provokaterima na ukrajinskoj fronti, ni pijanim četama, već sa zdravom ideologijom i psihologijom u onih, koji ne će da budu svjedoci, kako tlače njemački imperijalisti ukrajinske seljake. Ovi ne će da dobodušno gledaju, kako nedostojne hulje strijeljaju našu braću u Ukrajini." Pri tim riječima baci Kamkov pogled protiv lože njemačkog legacijskog sovjetskog. Boljševici živahno protestirale. Socijalni se revolucionarci pridigoše, i vikaše groz cijelu kazališnu dvoranu: "Dolje s tim ubojicama! Van s njima! Dolje s Mirbacom!" Na to bi predložena rezolucija koja polaze pitanje mira i rata u ruke svrusruskog konгрesa sovjeta. Karel izjavlja u ime socijalnih revolucionara, da oni ne će glasovati, te zatim i ostavile dvoranu. Time prekinuše konačno socijalni revolucionarci sve odnosaje s boljševicima, a umorstvo je Mirbacha ovjenečalo slobom."

Iz slavenskog svijeta.

Ne po češku? Pod tim naslovom posećuje praski "Venkov" uvodni članak govori zastupnika koalicije dr. Bertića, što ga je ovaj držao u hrvatskom saboru i u kojem je kazao, da naš narod nije onako zreo za slobodu, kao češki. "Venkov" piše: "Većina hrvatskog sabora, koju reprezentira danas nedavno još opozicionalna, no danas vladina t. zv. hrvatsko-srpska koalicija, branise svom silom ideji sjenjenog Jugoslavenstva, (što je preostro rečeno! Op. ur.) posvećenoj svečanim prisegama u Ljubljani i Pragu i kojoj je još do nedavno tako djelatno spontani manifest dalmatinskog zemaljskog odbora". Na to se pisac članaka obraća proti izrekama Bertićevim, da je politika

koalicije diktirana od "razuma i savjesti" te da hrvatskoj vlasti nikome ne može zaprijeti danas duboko narodno osjećanje i političku korektnost. Češki list veli, da je to otvoreni oportunizam, koji se uzimaju još i previše strastivo u obranu proti pristašama Ljubljane i Praga. "Uz neprestane poklike i strastne proteste iz redova opozicije — radi kojih je bila za trenutak i sjednica prerašena — razvija dalje Bertić oportunistički, credo" koalicije. Otklanja spočitanja i sumnjičenja radi straha i bojazni, jer koalicija izlazi prije svega s osvjeđenja, da sat riješenja jugoslavenskog pitanja nije još udario... neće da tvrdi, da je pitanje jugoslavensko pitanje medjunarodne politike, no ni s tog stanovišta nije još zrelo za rješenje. Moguće ga je, veli, riješiti samo s odlučujućim i vodećim činiteljima u monarhiji, a to su Madžari i Njemci! A za nje takodjer nije jugoslavensko pitanje još zrelo. (I dugo još, razumije se, neće biti — pridodajemo mi — dok ih sile okolnosti bolje ne poduči; to se valjda i g. dr. Bertić mogao uvjeriti. Op. "Venkov".) Zato sudi dr. Bertić i njegova stranka, da je jugoslavensko pitanje moguće riješiti samo tako, da budu zadovoljne obestane. Slaveni i odlučujući činitelji ove monarhije. (Dr. Pavelić: A to je nemoguće!) Doduše, predimnije, da gospodajući narodi u državi dolaze do osvjeđenja, da ne smije jedan narod vladati nad drugim jer je to izvor vječnih konfliktata, bespravljiva i ratova. To uvjerenje — veli Bertić — i taj nazor nije još prodrio u široke krugove obiju naroda. "Venkov" završava: "I tako brzo neće doći Njemci i Madžari do toga, kako se vidi iz njihovog djelovanja, punog nenavoljstva i bezobzirnosti naprama svemu, što je slavensko — s ove i s one strane Labe. Srpsko-hrvatski narod bi se po svoj prilici dugo načekao, kad bi u svemu imao dati pravo dannjnim vodnjama koalicije. Mislimo, da će ipak, ipak brzo doći trenutak, koji će sam to ustrpišivo čekanje ubrzati".

Veleizdajnički proces proti Slovaciima. U Ugarskoj, najnedemokratičnijoj zemlji u Evropi, vodi se sada proces proti slovačkom vodju dr. Štrobaru te starom, sedamdesetgodišnjem pjesniku Hylezdoslavu (dr. Orsagu) radi "velizdajke". Ta se velizdaja sastoje u tome, što su se spomenuta dvojica odvajila ustvrditi, da je slovačko pleme samo ogrankacija češko-slovačkog naroda, te što su prisustvovali proškim svačanostima. Osim njih opuštenih je iz istog razloga više njihovih sudrugova. Pr raspravi im se ustanovili sačinjavajući Slovaci samo ogrankacija češko-slovačkog naroda (Madžari vele sada da ne) ili pak su Slovaci narod za sebe, (što im Madžari ne će da priznaju, jer bi im time kao samostalnom narodu moral da ih koncesija), a opet nešto su i Slovaci, plème od tri milijuna, koje govori slavenskim dijalektom, koje se, kako smo već jednoč uverili, ne razlikuje ni toliko od češkog jezika, koliko istarski dijalekat od bosanskog. Slovaci su se god. 1842. odijelili od Čeha sa svojim "posebnim" spisovnim jezikom ponajviše radi političke tendencije, litujući i nadajući se, da će od Ugarske vlade biti priznati kao posebna narodnost — ravno, ovna madžarskoj. □

Podpisujte ratni zajam!!

Bolnim srcem javljamo svim rođacima, prijateljima i znancima tužnu vijest, da nam je naša nezaboravna supruga, kćer, odnosno sestra, gospodja

Ana Butković

nakon kratkotrajne teške bolesti, u 32. godini svoje dobe, dne 15. t. mj., u 12 i pol sati poslije podne, primivši svetostva umirućih, blago u Gospodinu preminula.

Mrtvi ostanci premille pokojnice dignuti će se iz mir-tvačnice pokrajinske bolnice sutra u srijedu, u 6 sati poslije podne, u stolnoj crkvi blagosloviti, te na vječni počinak sahraniti na gradskom groblju.

Pula, dne 16. srpnja 1918.

Ivan i Kata Marcina Josip Butković, c. kr. redar suprug.

Andrija, Stjepan, Marija te Amalija udata Drašček braća i sestre.

Juraj Butković, posjednik stric.

Domaće vijesti.

Iskaznice za manje imućne. Pod tim smo na slovom donijeli vijest, u kojoj se ustanavljalo, da siromaha nema samo u gradu već takodjer u okolicu. Pošto nam nedostaje vremena i osobila, nijesmo se mogli pravodobno informirati o istinitosti tih podataka. Međutim smo doznali, da stvar ne odgovara činjenicama, jer se ovaj put uželo u znatnoj mjeri takodjer našu okolicu u obzir i da je broj okoličana, kojima pripada ova polakšica znatnije od broja gradjana, kojim se ova prava priznala. Radi toge otpadaju i svi ostali zaključci, što su se izvodili iz dotičnih krivih podataka. — Molimo naše dopisnike toni prilikom, neka nam stavljaju na raspolaganje samo takve vijesti, za koje mogu lično jamčiti. List se naš mora boriti sa velikim poteškoćama: niti imade pravog uredništva niti dostatnih slagarskih sile. Radi toga mora list biti nedostatno i nepotpuno uredjivan a iz istog razloga dešavaju se neprijatne upadice, koje mogu postati kobnima za njegov opstanak. Neka naši dopisnici uvaže, da su prilike iznimne i da su — pogotovo za naš dnevnik — zakoni strogi. Radi se o opstanku lista, koji je veoma potreban za sadašnjost našega naroda. S ovim prilikama valja računati. Bila bi jeftina pobjeda, kad bi naš dnevnik uslijed prejake rečenice ili nepromišljenog izraza, pisanog u žurbi, prestao da izlazi. Radi toga nijesmo više u stanju priopćavati ikoši dopis, koji bi sadržavao pritužbu na kojegod oblast. Moramo birati između ovog ograničenja i obustave lista, kojog idemo po svrji prilici u susret. Neka se naši dopisnici, kojima smo za njihov trud harni, izvole ravnati prema tome, da ne bude suvišnih sumnjičenja i ostalih neprijatnosti.

Dnevne vijesti.

Gdjeđje i u naš. U Žurču dobivaju mlade dame, koje služe za iskušavanje tolieta mješevi u piaču od 1050 franaka (2000 kruna) i nužna otmena odijela! — U naš. dobivaju mlade učiteljice s ratnim doplatkom 100 K mješevi plaće, i uz to si same moraju kupovati hranu i sve potreboće, pa i skromna odijela.

Njemački Bog. "Deutsche Warte" javlja: "Dne 1. svibnja darovao nam je njemački Bog jakog potomka. Ime će mu biti Abrecht Helmuth Sigmar. Arhitekt Hilbert Rosenarm-Vratislava, sa ženom Hildom, rođenom Burckhardt, sada u Opolu, Krakovska ul. 40."

Konsum ratne mornarice.

Tjestenine 0,40 kg po iskaznicu za 4 K. Od broja 1 do 6000 danas u utorak dne 16. o. mj.; za ostale sijutra u srijedu dne 17. o. mj.

Drveni ugljen 12½ kg po iskaznicu za 10 K. Za brojeve 2000 do 4000 tijekom ovog tjedna.

Marmelada 0,60 kg po iskaznicu za 3 K. U četvrtak dne 18. o. mj. za brojeve 1 do 3000, u petak za brojeve 3001 do 6000, u subotu za ostale.

Za marmeladu treba donijeti posude!

Papirnica Jos. Krmpotić
na trgu Custoza 1
biva zatvorena dnevno izmedju
11 sati prije te 3 sata po podne.

KINO CRVENOG KRIŽA
Ulica Sergija broj 34.

Današnji raspored

Njegova hrabra gospodja

drama u 4 čina sa Maria Mayer i Eugen Frank.

Početak:
3—, 4:25, 5:50 i 7:15.

Uzalne cijene za ovaj film:
I. mjesto K1-20; II. mjesto 10 K.

Uči se može kod svake slike.

Ravnateljstvo si pridržaje pravno promjenjivi raspored.

Z pomoćne služe
traže se kod kotarskog suda u Puli. Neka se predstave predstojništvu c. k. kotarskog suda u Puli.

Oglasujte
u „Hrvatskom Listu“!